

Kat. Komp.

 BIBLIOTHECA UNIV. JAGELLI CRACOVENSIS	391521	III
	391544	
UNIV. ST. 86		

2509 [m.s.]

0

F 280 -

1025

1/

2/

3/

4/

5/

6/

7/

8/

9/

10/

11/

12/

13/

14/

15/

16/

17/

18/

19/

20/

21/

22/

24

16
DECLARATIO

SUÆ MAJESTATI
REGI POLONIÆ

A
MAGNO RUSSIÆ LEGATO

OBLATA.

DEKLARACYA

NAYIASNIEYSZEMU
KROLOWI JMCI POLSKIEMU

PRZEZ

POSŁA WIELKIEGO ROSSYISKIEGO

PODANA.

391544

III

DECLARATIO

SUE MAJESTATI

REGI POLONIE

A

MAGNO RUSSE LEGATO

OBATA.

DEKLARACYA

NAYIASNIEYSZEMU

KROLOWI JMCI POLSKIEMU

PRZEZ

POSŁA WIELKIEGO ROSYJSKIEGO

PODANA.

Non sine maximo animi dolore magnus Legatus Augustissimæ IMPERATRICIS Totius Ruffiæ, sub ipsum Functionis suæ erga Regem & Rempublicam Poloniæ initium, videt ac undequaque observat tristem, horridum, calamitosumque hujus Regni statum.

Gens libera, gens hucusque florens, ac per suas cum Exteris amicitias, ac fœdera commendabilis: Gens quam Historici ac Politici scriptores inter præcipuas in Europa Gentes ac Potestates non immerito connumerarunt; Gens, inquam, hæc horridis seductionibus, diffidiis domesticis, ac Bello intestino exposita, videt hodie totam suæ magnitudinis, libertatis, ac apud Exteros Existimationis molem destrui per hostiles manus è proprio sinu suo prodeuntes.

Quaquaversum audire est perniciofa ratiocinia seu potius Sophismata, seducendis debilibus animis apta, illusionibusque extraneis, vanis quidem sed periculosis adornata, per insignem versutiam cordibus ac imaginationi rectorum alioqui, sed plus quàm par est credulorum hominum insinuari. Videre est Leges viribus destitutas impune violari, Regimen penitus enervari, & prorsus iners evadere: Fortunas, libertatem, quin & ipsam Civium vitam furori

NA piernszym w Urzędzie swojego czynności następie, Posel Wielki Najjaśniejszego IMPERATOROWY Jymci całej Rosyi do Najjaśniejszego KROLA Jmci y Rzeczypospolitey Polskiej, zapatruie się nie bez uczucia iak najwyższego żalu na widowisko, stawiające mu przed oczy ze wszech stron straszny obraz powszechnych tego Kraju nieszczęśliwości.

Narod wolny y przed smutną terazniejszych czasów porą kwitnący, szacowany y poważany w przyjaźni y przymierzach swoich, Narod w dziejach świata między poważnemi mocarstwami Europy znakomite miejsce trzymający, dzisiaj w pośrodek okropnych podceść, zamieszkań domowych, y wojny wewnętrzney, widzi iako Ręce nieprzyjaźne, acz na własnym wychowane łonie, podkopują z gruntu fundamenta gmachu owego wspaniałego wolności, powagi y znakomości.

Zewsząd czarna złość y podstęp najsztuczniejszy podrzuca szkodliwe pozory, wprowadza je do myśli y serc przez obce omamienia, nikczemność w prawdzie w swojej istocie, lecz szkodliwe przez swoje konsekwencje duchom słabym y lekko wierzącym. Prawa bez skutku, gwałcenie ich bez kary, Rząd bez czynności, dobra, wolność y życie obywatelów, bez obrony podane złości y chciwości dumnych umysłów; na koniec anarchia, albo bezwładztwo okrutne, podnoszące bardą

furori ac cupiditati hominum ambitio-
rum exponi, videre denique est horren-
dum illud Monstrum, quod Anarchiam
vocant, caput ex abyſſo malorum publi-
corum attollere, perque cædes & rapinas
Imperium ſuum exercere.

Atrox iſta ac Universalis Calamitas,
cuius unquam animum majori dolore per-
cellere potuiſſet, ac perculit cor magna-
nimus Auguſtiſſimæ IMPERATRICIS,
cuius Perſonam repræſentandi honore po-
titur in hoc Regno Magnus Ejus Legatus?
Quis Eâ ardentius, & absque ullo proprii
commodi utilitatisque reſpectu allaborare
totis ſuis viribus deſideret ſaluti Gentis Po-
lonæ, extremo ac jam jam imminenti to-
talis deſtructionis ſuæ periculo expoſitæ,
quàm hæc Auguſta Princeps, cuius conſtans
animi directio, adus, & omnes, quos hac-
tenus fecit, greſſus, non aliò tendebant ac
tendunt, quàm ad conſervandam ac au-
gendam hujusce Gentis proſperitatem?

Si humanitatis officia, propriæque con-
ſervationis innatum cuivis homini deſide-
rium non omnino adhuc in animis extin-
ctum ſit: Si vox Patriæ opem implorantis
non omnino adhuc obturatas aures reperit
proborum Civium ejus interitum in ſilen-
tio deplorantium: Si deſperatio genera-
lis, ad quam perveniſſe videntur, non-
dum ad eum pertigit gradum, ad quem
illæ pervenire ſolent Republicæ, quæ
ſive deſperatâ, ſive rejectâ Tranquilli-
tatis ſpe, perpetuis Diſſidiis diſcordiis-
que diſtinentur; Ea ſola ſpes affulget, ut
unitis inter ſe Cives animis, conjunctisque
pro ſalute Patriæ conatibus, quibus certè
non deerit potens efficaxque auxilium,
quod illis à ſua Majestate IMPERIALI
Totius Ruſſiæ, pro Ejus conſtanti erga
Gentem hanc amicitia, pro Ejus rectitu-
dine & inviolabili æquitate in Facie to-
tius Europæ promittitur, reditum ſere-
norum dierum procurent, atque reſtituto
omnibus in Rebus ordine, redditoque Ra-
tioni jure ſuo, finem tantarum cala-
mitatum ac redintegrationem antiquæ a-
bundantiæ & felicitatis certò expectent.

Incumbit certè unicuique Civium in
Statu Patriæ adeo critico lex ineluctabi-
lis ac indeclinabilis, omnes animi vires
conatusque in hoc unum intendere, ac
dirigere, ut mala Patriæ quàm primum
& quàm efficaciffimè ſanentur. Ut au-
tem univerſæ Reipublicæ manifeſtum fiat,
quàm

harda głowę ſwoją z bezdenności nieſzczęśliwo-
ści poſſechnych y wſtawiając Paſowanie ſwoje
zaboſtſny y łupieżſtwem.

Ktoż dotkliwiej poczuć może to poſſe-
chne zburzenie, ieżeli nie ta Monarchini, kto-
rey Oſobę dziś ma honor reprezentować Poſeł
Wielki w tej Rzeczypoſpolitey? Ktoż żywiej ża-
dać może bez naymnieyſzey chęci nſanego zy-
ſku, aby ſię przykładać iak nayuſilniey do zba-
wiennego uſzczęśliwienia Narodu Polſkiego,
ktoremu bliſkość upadku grozi? ieżeli nie Nay-
jaſnieyſza IMPERATOROWA Jeymość ca-
łej Roſſyi, ktorey zawnſze cel ſtateczny, wſzy-
ſkie czyny, y wſzyſkie poſtępy nie gdzie in-
dziey zmierzają; tylko ſzczególnie do utrzy-
mania y pomnożenia poſſechney tego Kraju po-
myſlności?

Jeżeli obowiazki ludzkości y właſnego
ſiebie zachowania, wrodzone każdemu czło-
wiekowi, nieſą ieſzcze wcale załumione; ie-
żeli głos Oyczyzny ſmie ieſzcze dać ſię ſłyſzeć
ſercom cnotliwych Obywatelom, jęczących w
miłczeniu nad utratą poſſechną; ieżeli Ro-
ſpacz ogólna nieprzyſzła ieſzcze do tego ſtra-
ſznego krefu, który grozi bliſkim upadkiem
wſzyſtkim Rzeczompſpolitym; wyrzekaającym
ſię uſpokoienia poſſechnego, aby zamieſzania
y niechęci poſrzod ſiebie zachowywały; Toć
ſzczególnie od ziednoczenia ſię ſzczerego, y
uſłowania Patryotycznego, wſpartego taką po-
mocą, o jakiej przyiaźń, przywiązanie ſtate-
czne, prawość y ſtałość wielkiego umyſłu, y
nieprzebrana ſprawiedliwość Nayjaſnieyſzey IM-
PERATOROWY Jeymości całej Roſſyi u-
pewniaią Narod przed obliczem całej Europy,
ſpodziewać ſię trzeba, iż może zaſwiecić Rze-
czypoſpolitey dzień jaſnieyſzy, że Rząd y Ro-
ſtropność wrocą ſię do przyzwoitey powagi, że
pokoy y ſkromność po tylu doſwiadczonych klę-
ſkach y nieſzczęśliwościach, przywiodą nazad
obfitość dawną y poſſechne uſzczęśliwienie.

Przedſiewzięcie niebezpieczne prowadzące
bez nybiegów do zamierzonego celu, ulecze-
nie ran Oyczyzny y ocalenie oney, ſą to prawa
nyryte w ſercu każdego Obywatela, potrzebne
do zażycia w podobnych okolicznościach. Na-
dowod y pokazanie całemu Narodowi, jako
ſzczerze y ſkutecznie chce ſię przyłożyć Nay-
jaſniey-

quàm sincero animò , & quanta efficaciâ Augustissima Russiarum IMPERATRIX ad salutarem hunc finem cooperari velit, ut confidentia illa, quam Sua Majestas in animis Polonorum erga se cupit esse perpetuam, fundari possit in promissis minimè ambiguis, ut denique tollantur omnia, quæ excogitari de novo possent, subterfugia, ad fovendas suspiciones, malas interpretationes, ac finistros, qui ex invidia ac æmulatione oriri possent, instinctus, per quos præcipitium illud, in quod lapsa est Natio, præparatum fuit, Magnus Augustissimæ omnium Russiarum IMPERATRICES Legatus declarat hic & exponit suæ Imperialis Majestatis mentem ac sententiam, quam ut publicam reddat, in mandatis habet.

Et primò quidem, quòd Sua IMPERIALIS Majestas sincerè semper compatiens malis, quibus Polona Gens affligitur, decreverit omnes, quoscunque Ejus Generositas ac Constantia dictaverit, adhibere conatus, ad conciliandos Polonorum animos, & sedandos tumultus.

2do. Quòd Eadem IMPERIALIS Majestas invitet universam Gentem ad sese uniendum, depositis quibusque privatis odiis ac semoto prorsus rei privatae studio, quod potissimam malorum publicorum causam fuisse constat, atque ad intendendas unicè omnes animorum vires capiendaque media, per quæ calamitatibus Patriæ finis tandem imponatur.

3tio. Quòd cum Sua IMPERIALIS Majestas non sine mærore videat, per osores Quietis publicæ sinistrè acceptam ac insidiosè in oculis non paucorum Civium repræsentatam, quam in negotiis Reipublicæ sumpserat, partem, ad nutriendas fovendasque turbas infeliciter contribuere, Legato suo disertè in mandatis dederit, ut nulli labori parcat in reducendis Civium animis, eos instruendo de veris ac sinceris suæ Majestatis intentis, ac cum illismet ipsis adinveniando media, quibus Gens super omnibus Juribus suis pacata ac tranquilla reddi possit.

4to. Quòd ad obtinendum hunc scopum oporteat, ut benè de Patria sentientes, ejusque verè amantes, media ad componenda legaliter cuncta in Republica diffidia

jaśniejsza IMPERATOROWA Jeymość całej Rosyi do skutku tak zbawionego dzieła; na ugruntowanie iako nayszczerzszego upewnienia o tej ufności, iaką sobie stara się zawieźć w umysłach Polskich. Ta Monarchini, na oddalenie wszystkich nowych wybiegów podeyrzenia, tudzież zabiegając złośliwym tłumaczeniem y podeysciom pochodzącym szczególnie z zazdrości y zawiści, oraz innym przeciwnym natchnieniom, które to nygrzebały przepaść bezdenną na upadek Narodowi, Posel Wielki Najjaśniejszey IMPERATOROWY Jeymości całej Rosyi podaie do uznania sentymenia y zamysły nieodmiennie Najjaśniejszey swoiey Monarchini, podług zlecenia sobie y Rozkazu ogłoszenia onych iak nayuroczyściey.

imo. Ze Najjaśniejsza IMPERATOROWA Jeymość tchnięta nieszczęśliwością Narodu Polskiego, szczerze nad nią ubolewa, y chce zażyć ostatnich usiłowań, z niespaniałości serca y stałości umysłu zgadzających się, na pojednanie Duchów y uspokojenie zamieszania.

2do. Ze Najjaśniejsza IMPERATOROWA Jeymość wzywa Narod do ziednania się, porzuciwszy wszelką nienawiść osobistą, y wystrzegając się zamysłów interesowanych prywatnych Osób, które go wewlekły we wszystkie nieszczęśliwości, y do szczególnego dołożenia się ku należeniu środków wybawienia Oyczyzny z tej nieszczęśliwey doli.

3tio. Ze Najjaśniejsza IMPERATOROWA Jeymość widząc z wielkim swoim umarwieniem, iż fałszywy pozor, pod którym tej Monarchini uczestniczo w czynnościach Rzeczypospolitey Polskiej przed częścią Narodu przez zazdrośnych pokoju powszechnego ludzi odmalowane, nieszczęśliwie karani y utrzymuie zamieszanie powszechnie, rozkazała iako naysilniey swemu Wielkiemu Posłowi, ażeby się starał pojednać Duchy, oświecając je o prawdziwych zamysłach tej Monarchini, układając oraz zobopólnie z tymże samym Narodem sposoby uspokojenia go z ubespieczeniem wszystkich Praw Jego.

4to. Iż dla dąszenia do tego chwalebnego końca, trzeba, aby dobrze myślący y prawdziwie Oyczyznę kochający znosili się z Posłem Wielkim o środkach, iakimi nayłatwiey uspokoić

diffidia, sedandasque turbas, cum Eodem magno Legato communicent.

5to. Quod dictus Legatus in tractandis hisce negotiis exhibiturus sit omnem eam facilitatem, quæ convincere nationem Polonam queat de Augustissimæ IMPERATRICIS Animo, ab omnibus privati sui commodi rationibus alieno, quodque Sua Majestas nihil unquam aut egerit, aut desideraverit, quod Libertatem Reipublicæ à nemine dependentis lacerare possit.

6to. Quod illi quoque, qui se per errorem circa mentem & agendi modum Augustissimæ IMPERATRICIS seduci fiverunt, ita ut ad excutiendos imaginarios terrores arma sumpserint, quibus reapse Patriam opprimunt, eique plurimum nocuenti afferunt; quod, inquam, hi etiam invitentur, ut veriorum magisque salubrem Patriæ amorem induentes, ineant legales Pacificationis vias, quæ illis patebunt, quæque ad redintegrandam publicam felicitatem eò certius perducent, quò magis violenta media infausta huic Reipublicæ hactenus fuerunt, futuraque sunt, nisi illis sponte renunciatur.

7mo. Quod eo fine etiam omnes illi, qui usque nunc non sine Patriæ suæ damno arma tulerunt, & qui abhinc vellent in domibus suis tranquilli manere, ab omnique hostili actu abstinere, securi omnino esse debeant, nunquam se deinceps à Copiis militaribus Majestatis Sux IMPERIALIS persecutum aut inquietatum iri.

8vo. Quod ad hunc effectum disertissima clarissimaque mandata jam annuntiata sint omnibus Copiarum IMPERIALIUM in Polonia Ducibus ac Præfectis, ac insuper immediatum mandatum manu Augustissimæ IMPERATRICIS subscriptum de observanda exactissimè militari disciplina, cujus promptum salutaremque effectum sentient procul dubio Incolæ, quantum annona Copiis militaribus prorsus necessaria permittet.

spokoic Rzeczpospolitą, y nykorzenić w szelkie zamieszkania sposobami iako nayprawnieyszemi.

5to. Iż Posel Wielki w tym uspokoienia dziele pokaże z siebie wszelką ławość, iako tylko może upewnić Narod o nieszukaniu własnego zysku Nayjaśnieyszey IMPERATOROWY Jeymości, y iako Ta Monarchini nie nigdy nieczyniła, ani żądała, coby mogło zaszkodzić Independencyi Rzeczpospolitey.

6to. Iż ci z Narodu, którzy się dali omanić y zwieść błędami, opacznie myśli y dzieła Nayjaśnieyszey IMPERATOROWY Jeymości tłumaczącemi, aż do podniesienia broni, ubezpieczając się przeciw mniemanym strachom y boiazniom, a tym czasem uciemęzając istotnie y uprzykrzenie Kray swoy własny, są równie wzywani, aby przystąpili do lepiey obiasnioney y zbawiennieyszey miłości Oyczyzny, następując w drogi prawdziwe uspokoienia, które im się podadzą, y otworzą y których skutek jest tak pewny dla uszczęśliwienia wszystkich, iako gwałt Krajowi całemu okropny dotąd był, y będzie, ieżeli dobrowolnie od niego nieodstąpią.

7mo. Ze na ten koniec każdy z tych nawet, którzy broń dotąd nosili, a tym samym pomnażali nieszczęścia Oyczyzny, y którzyby odgad chcieli spokoyne w swoim Domu ościsć, y wstrzymać się od wszelkich Woiennych y nieprzyjaznych postępów, będzie zupełnie bezpiecznym od nagabania y ścigania siebie przez Woyska Nayjaśnieyszey IMPERATOROWY Jeymości.

8vo. Ze dla tego są wydane ordynanse iak nayściślejsze y naydokładniejsze do wszystkich Kommendantow Woysk Jey IMPERATORSKIEY Mości w Polsce się znaydujących, równie iako y Rozkaz własny Ręka Nayjaśnieyszey IMPERATOROWY Jeymości podpisany, na trzymanie w Woysku iak nayściślejszey karności, czego ile potrzeba nyzynienia Woyska znieść będzie mogła; obywatel wszyscy iak nayprędzich y nayzbawienieyszich doznaią skutkow.

Expositis Intentis, desideriiis, ac magnanimo Suae Majestatis IMPERIALIS cogitandi modo, Magnus Ejus Legatus sibi ipse gratulatus honorem omnia hæc annunciandi Inclytæ Polonæ Genti, id solum, quantum ad suam Personam, addit, quod quamvis officio suo obligetur huic rei, semoto quocunque Partium studio, omnem suum laborem, zelum, energiamque impendere, honori tamen sibi habiturus sit, si ad procurandum tantum Bonum ac consummandum tantum opus, totas vires suas non sine effectū consecraverit.

Po takonym uczynionym oświadczeniu celu, żądań, y wspaniałych zamysłów Najjaśniejszego IMPERATOROWY Fejmości cesarcy Rosji, zostaje Posłowi Wielkiemu, winiszując sobie honorem opowiedzenia tego wszystkiego temu zacnemu Narodowi Polskiemu, dodać to szczególnie, co do swoicy własney osoby, iż bezstronność, praca, gorliwość, y czynność, które są w nim skutkiem powinności, będą oraz y skutkiem skłonności żywie czułym, do poświęcenia sił swoich na to, aby dobrze y dostatecznie zadość uczynił tak wielkiemu y tak chwalebnemu przedsięwzięciu.

Factum & subscriptum Varsovie
14²⁵ Maii 1771.

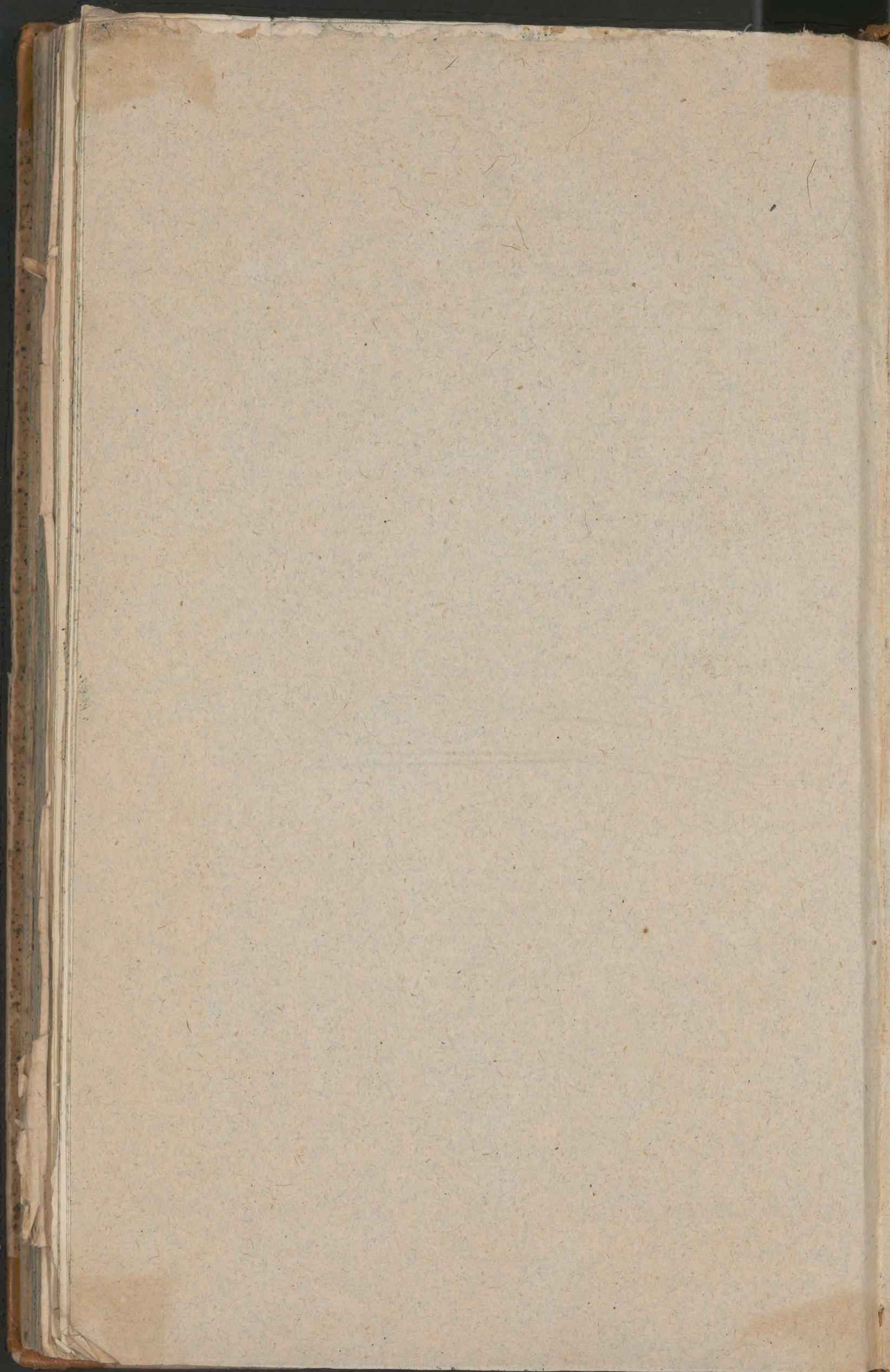
C. de SALTERN.

Uczyniona y podpisana w Warszawie
14²⁵ Maja 1771. Roku.

C. de SALTERN.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023051

